

ról a kormányzói palotába hajtattott. Amerre az autó elhaladt, a senegáli lövészcsoportok kettős sorfala állott.

London, május 4. Eden külügyminiszter bejelentette az alsóházban, hogy a négy és kísérete hétfőn délután 4 órakor az „Enterprise” angol hadihajó fedélzetén Haifa irányában elhagyja Dzsibutit. A külügyminiszter még hozzá tette, hogy a négy többé a katonai műveletekben nem vesz részt.

A négy és kísérete nagyon megviselt emberek benyomását keltették, amint a szállító bárkába léptek, amely a cirkálóra vitte őket. A négy arca gondterhes volt, felesége alig vette le könnyáztatva tekintetét férjéről. Az angol cirkáló azután nyomban felszedte horgonyait és teljes gőzzel utnak indult a Suez-i csatorna felé.

Elrabolták a pénzverde aranykészletét

Páris, május 4. Addisz-Abeában a súlyosabb zavargások akkor keletkeztek, amikor egy felfegyverzett csapat megrohanta az etióp pénzverde épületét és a fegyverekkel védett palotát

hatalmába kerítette. A rablóbanda behatolt az épület pincéibe és magával ragadta az aranykészletet. A harcban mintegy 20 ember elesett.

A rablás után elvonuló hordát egy jobban felfegyverzett banda támadta meg és a főváros utcáin nagyon heves harc fejlődött ki az elrabolt aranyért.

Megostromolták az amerikai követséget

Washington, május 4. Hengert amerikai követ Addisz-Abeából a külügyminisztériumhoz szikratáviratot intézett, amelyben közli, hogy ma reggel visszaverték a benszülött fosztogatóknak a követség ellen intézett dühös támadásait.

Washington, május 4. Az amerikai követség helyzete rosszabbodott. A követ sürgősen arra kéri a külügyminisztériumot, hogy kérjen sürgősen segítséget az angol kormánytól, mert az angol követség védőőrségének néhány katonája elegendő lenne, hogy segítséget nyújtson az amerikaiaknak, addig, amíg az olasz csapatok megérkeznek a fővárosba.

A baloldal győzelme a francia választásokon

379 baloldali, 230 jobboldali mandátum — A kommunisták feltűnő előretörése

Páris, május 4. Általános érdeklődés kísérte a francia választások vasárnapi második menetét. Már az első menetből valószínűnek látszott, hogy a küzdelemből a baloldal kerül ki győztesen, mégis meglepetésnek számított a kamarának erősen baloldalra való tolódása.

A baloldali pártok 379, a jobboldaliak 230 mandátumot szereztek.

A szociáldemokraták kapták a legtöbb mandátumot, így ők lettek a kamara legnagyobb pártja.

A délből kiadott jelentés szerint az egyes pártok erőviszonya így alakult:

BALOLDAL:	
kommunisták	73
független kommunisták	10
szocialisták	146
független szocialisták	26
ujszocialisták	9
radikálisok	115
összesen	379

JOBBOLDAL:

független radikálisok	31
köztársaságiasok	83
demokraták	23
köztársasági szövetségek	88
konzervatívok	5
összesen	230

Különösen a kommunisták előretörése keltett feltűnést. A radikálisok alaposan megsínyleték a szocialisták győzelmét.

A párisi választás eredménye is meglepetést hozott. — 60 mandátumból 39-et a baloldali front szerzett meg, ezek között 32 kommunista.

Sarraut miniszterelnök

a keddi kormánytanácson megkéri miniszter-társait, hogy hivatalukat lassák el továbbra is, amíg az új képviselőház összeülése után június első napjaiban a miniszterelnök a köztársaság elnökének fel nem ajánlja lemondását.

megint tanujelét adták tudásuknak és versenyképességüknek még országos viszonylatban is.

Ezekután természetesnek tartjuk, hogy az egyes munkákat csakis szegedi vállalkozók, illetve iparosok kaphassák meg.

Szem előtt tartva a helyes munkaelosztást és a szociális szempontokat is: a lehetőleg munkanemenként, vagy legalább is összetartozó munkanemenként való szétosztás által, ügyelve azonban arra is, hogy olyan vállalkozói, illetve iparos és ezzel kapcsolatosan munkás rétegek jussanak munkához, amelyek a közelmúltban például a tavaly kiadott Tanítói Internátus építkezésénél nem jutottak szerephez. Tudomásunk szerint a döntésre illetékes tényezőknél is ez az álláspontjuk, amelynek érvényesüléseért bizonyos áldozatoktól sem szabad visszaritadni.

Élénk politikai viták Csanádmegyve hétfői közgyűlésén

Glattfelder püspök üdvözlése

(A Délmagyarország maki tudósítójától.) Csanád vármegye törvényhatósága hétfőn tartotta évnegyedes közgyűlését Fáy főispán elnöklése alatt. A főispán megemlékezett dr. Glattfelder Gyula püspök jubileumáról, javaslatára a közgyűlés a főpásztort jegyzőkönyvileg üdvöztette. Dr. Csepregi Imre maki apátplébános arról a szociális gondoskodásról emlékezett meg, amelylyel a főpásztor csanádmegyei birtokán a munkáskérdést intézteti. Csepregi méltatta ezután a főispán munkásságát az igazgatás és különösen az inségsegélyezés terén, majd a törvényhatóság bizalmát tolmácsolta.

Az alispáni jelentés vitáját vitéz Purgly Emil nyugalmazott miniszter nyitotta meg. Belső egyetértést, a nemes konzervativizmus alapján való haladást s a mindenkifelett álló nemzeti szempontokban való megegyezést követelte. E tekintetben a vármegye vezetőségét elismeréssel illette. Konkret kérdésekben további takarékoskosságot, adócsökkentést kívánt, inségmunkák helyett pedig produktív közmunkát.

Az ellenzék első szónoka H. Szabó Imre volt, aki kifejtette a kormányzati rendszer azon hibáit, amelyekkel a termelési rendszert zsákutcába juttatta. Feliratot javasolt, hogy a kormány házhelyeket s ezzel kapcsolatosan 500 négyszögletes kis telkeket biztosítson a mezőgazdasági munkásság számára. Végül azt hangoztatta, hogy Csanádmegyében nincs meg a gondolat- és véleménynyilvánítási szabadság lehetősége. Ekkor éles vita támadt a felszólaló és a főispán között.

Dr. Friedl Armin szerint a jobb- és baloldal által egyformán kívánt »eleven gazdasági verkerítés« nem várható a mai rendszertől. Arról beszélt ezután, hogy a maki közoktató jelenlegi ápolási díjpolitikája nem szolgálja a vármegye gazdálkodó többségének egészségügyi követelményeit.

Kotroczó József kifogásolta, hogy az alispáni jelentést az utolsó pillanatban adják ki, majd szociális és munkáskérdéseket tett szóvá és a pártok szabadságának biztosítását kérte.

Löwenbach Benedek adókövetési aránytalanságokat tett szóvá, Szabó János a mezőgazdasági munkásság égető problémáit, Diósszilágyi József a kormányzat iránti bizalmát hangsúlyozta.

Tarnay Ivor alispán részletes válasza után a jelentést elfogadták.

Egyhangulag tudomásul vették az alispán jelentését a FAKSZ-kölcsönökből történt házépítések ügyében. Szabó János ellenzéki indítványát az ország általános politikai és gazdasági helyzetének megvitatása ügyében nem kívánták tárgyalni, hasonló sorsot szántak Bíró Sándor ellenzéki indítványának is, aki azt kívánta, hogy a tanyai gazdák két kutya után is kedvezményes adót fizethessenek. A közgyűlés többsége azonban tárgyalás alávette és hosszú vita után megnyugtató elintézéshez juttatta a problémát.

A közgyűlés délután háromnegyed négy órakor ért véget.

Százhatvanötven pályáztak az OTI szegedi székházának építési munkáira

Felbontották az ajánlatokat — Szegedi iparosokat és vállalkozókat kell megbízni a munkálatokkal

(A Délmagyarország munkatársától.) Május elsején járt le annak a versenytárgyalási hirdetménynek a határideje, amelyet az OTI írt ki a szegedi székház építési munkálatainak vállalatbaadására. A beérkezett ajánlatokat felbontották, az eredményről az alábbi jelentés számol be:

Az összes munkákra

csak Erdélyi András és Fia (Szeged) tett ajánlatot, amelynek végösszege 367.389.92 pengő.

Pál linkás János (Szeged) a föld, a kőműves, az elhelyező és a szigetelő;

Müller Antal (Szeged) föld, kőműves, elhelyező, vasbeton, tető, bádogos, műkő és burkoló; Stampai János (Szeged) föld, kőműves, vasbeton, elhelyező, szigetelő, műkő, burkoló és ács;

Berkes Dezső (Szeged) föld, kőműves, vas- és vasbeton, elhelyező, szigetelő, tetőfedő, műkő, burkoló, padozati és vászonredőny;

Szolcsányi István (Szeged) föld, kőműves, elhelyező, szigetelő, vasbeton, ács, tető, bádogos, műkő, burkoló, szobafestő, padozati, vászonredőny és felvonómunkákra tett ajánlatot.

Az ácsmunkára:

Erdélyi István (Szeged), Zaka Sándor (Hódmezővásárhely), Korom Mihály (Szeged), Vlasits István (Szeged), Buza és Molnár (Budapest), Dacsó Arnold (Szeged), Zsivics Mátyás (Szeged) és Prágai András (Szeged).

A bádogosmunkára:

Gál Ferenc (Szeged), Fekete Nándor (Szeged), Oláh J. (Bp.—Rákospalota), Feith Mór (Budapest), Darázs István (Szeged), Szűcs Pál (Szeged), Balog

János Dezső Mihály (Szeged), Petik János (Budapest), Hottya Lajos (Szeged), Keller Pál (Budapest), Schuller Vilmos (Szeged), Heim Géza (Szeged) és Nedelkov Sándor (Szeged).

A tetőfedőmunkára:

Tandari Károly (Szeged), Német János (Szeged) és Rózsa István (Szeged).

Az asztalosmunkára:

Schulz Emanuel (Budapest), Hegedűs János (Szeged), Rainer Károly és Fia (Szeged), Radics István (Hódmezővásárhely) Szegedi faipari isk. végzett aszt. term. szöv., Kovacsics Károly (Budapest) és Baron László (Kecskemét).

A lakatmunkára:

Barna Endre (Szeged), Csabai és Balai (Kecskemét), Gál Ferenc (Szeged), Strell József (Szeged), Bille János (Szeged), Paplógó Mihály (Kispest), Papencsák Lajos (Budapest), Benedek Antal (Szeged).

A kimutatás az ajánlati árak sorrendjében készült, az első helyen mindig a legolcsóbb ajánlatok vannak.

(A többi munkálatokra beérkezett pályázatokat szerdai számunkban közöljük.)

Érdekes eredményre jutunk, ha az egyes munkacsoportok végösszegeit egymással összehasonlítjuk. Alig vannak differenciák az egyes összegek között, ami az éles kalkulációnak és késhegyig menő versenynek tulajdonítható. Bár ezek az összegek az átszámítás után változhatnak, mégis leszögezhetjük már most, hogy

a szegedi vállalkozók és iparosok